

Stk. 7. Uanset begrænsningen i stk. 6 kan der indrømmes fradrag for ydelser som nævnt i stk. 4 og 5, hvis ydelsen tilfalder den skattepligtiges barnebarn. Fradrag indrømmes endvidere for ydelser, der tilfalder et barnebarn af den med den skattepligtige samlevende ægtefælle. Udgifter til sådanne ydelser kan fradrages med i alt højst 3.000 kr. årligt pr. barnebarn. Fradragsretten er betinget af, at en af barnebarnets forældre er afgået ved døden før indkomstårets begyndelse. Fradrag indrømmes ikke for ydelser, der forfalder til betaling efter udgangen af det kalenderår, hvori barnebarnet fylder 18 år.

Stk. 8. Udgifter til ydelser som nævnt i stk. 1 kan fradrages, hvis ydelsen udredes som et led i en gensidigt bebyrdende aftale. Udgifter til sådanne ydelser kan dog ikke fradrages, når yderen er forpligtet til at udrede dem til selvejende institutioner, stiftelser, fonde m.v., som er stiftet af den skattepligtige. Det samme gælder, hvis institutionen m.v. er stiftet af den skattepligtiges ægtefælle, af disses forældre eller livsarvinger, eller hvis disse personer har en bestemmende indflydelse over institutionen m.v. Stedbørn og plejebørn sidestilles med livsarvinger.«

2. Som § 13 indsættes:

»§ 13. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages udgifter til kontingenter til arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, hvortil den skattepligtige hører. Erstatninger eller ydelser, der udbetales til medlemmerne af sådanne sammenslutninger, medregnes til modtagerens skattepligtige indkomst.«

3. § 14 affattes således:

»§ 14. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages beløb, som i indkomståret er anvendt til skatter og afgifter på fast ejendom og næring, til forpagtningsafgifter og lignende byrder, jfr. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Udgifter til ejendomsskatter på ejendomme, der indeholder en eller to selvstændige lejligheder, kan ikke fradrages, hvis ejendommen i indkomståret har tjent til bolig for ejeren. Fradrag indrømmes endvidere ikke for udgifter til ejendomsskatter, som vedrører et stuehus med tilhørende grund og have, hvis stuehuset i indkomståret har tjent til bolig for ejeren. Begrænsningen i 2. pkt. gælder, når stuehuset er beliggende på en ejendom, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage. Fradrag indrømmes heller ikke for udgifter til ejendomsskatter på ubebyggede grunde, der er erhvervet med henblik på privat benyttelse, og som ikke senere er overgået til erhvervsmæssig benyttelse.

Stk. 3. Begrænsningen i stk. 2, 1.-3. pkt., gælder ikke i det omfang, ejendommen eller stuehuset er benyttet erhvervsmæssigt i indkomståret. Der bortses dog fra uvæsentlig erhvervsmæssig benyttelse.«

§ 2

Stk. 1. Loven har virkning fra og med indkomståret 1987.

Stk. 2. For så vidt angår løbende ydelser, der for indkomståret 1987 udredes før den 1. januar 1987 til institutioner m.v., er fradragsretten betinget af en godkendelse efter ligningslovens § 8 A i stedet for en godkendelse efter ligningslovens § 12, stk. 3, som affattet ved § 1 i denne lov. Tilfalder sådanne ydelser religiøse samfund, er fradragsretten betinget af, at det religiøse samfund er hjemmehørende her i landet.